

Predmet C-23/20**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku u skladu s člankom 98. stavkom 1. Poslovnika Suda Europske unije****Datum podnošenja zahtjeva:**

17. siječnja 2020.

Sud koji je uputio zahtjev:

Klagenævnet for Udbud (Danska)

Datum odluke o upućivanju zahtjeva:

16. siječnja 2020.

Tužitelj:

Simonsen & Weel A/S

Tuženici:

Region Nordjylland i Region Syddanmark

Predmet spora u glavnom postupku

Klagenævnet for Udbud (Odbor za prigovore u vezi s postupcima javne nabave, Danska) razmatra prigovor koji je društvo Simonsen & Weel A/S uložilo protiv Region Nordjylland (Regija Sjeverni Jutland) i Region Syddanmark (Regija Južna Danska) u pogledu obveze da se u pozivu na nadmetanje navede procijenjena količina i/ili procijenjena vrijednost ili, alternativno, najveća količina i/ili najveća vrijednost isporuka prema okvirnom ugovoru na koji se nabava odnosi.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Tumačenje Direktive 2014/24 (Direktiva o javnoj nabavi iz 2014.) i Direktive 92/13 (Opća direktiva o pravnim lijekovima) s obzirom na presudu Suda u predmetu C-216/17, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust i Coopservice

Pravna osnova: članak 267. UFEU-a

Prethodna pitanja

1. Treba li načela jednakog postupanja i transparentnosti utvrđena u članku 18. stavku 1. [Direktive 2014/24] i članku 49. [Direktive 92/13], u vezi s točkom 7. i točkom 10. podtočkom (a) dijela C Priloga V. Direktivi 2014/24, tumačiti na način da poziv na nadmetanje u slučaju poput predmetnog mora sadržavati informacije o procijenjenoj količini i/ili procijenjenoj vrijednosti isporuka prema okvirnom ugovoru na koji se nabava odnosi?

Ako je odgovor na to pitanje potvrđan, Sudu se postavlja i pitanje treba li navedene odredbe tumačiti na način da se moraju navesti informacije u pogledu okvirnog ugovora (a) kao cjeline i/ili (b) u pogledu izvornog javnog naručitelja koji je izrazio svoju namjeru sklapanja sporazuma na temelju poziva na dostavu ponuda (u predmetnom slučaju: Region Nordjylland) i/ili (c) u pogledu izvornog javnog naručitelja koji je samo naveo da sudjeluje u jednoj opciji (u predmetnom slučaju: Region Syddanmark).

2. Treba li načela jednakog postupanja i transparentnosti utvrđena u članku 18. stavku 1. [Direktive 2014/24] i člancima 33. i 49. [Direktive 92/13], u vezi s točkom 7. i točkom 10. podtočkom (a) dijela C Priloga V. Direktivi 2014/24, tumačiti na način da se u pozivu na nadmetanje ili u dokumentaciji za nadmetanje mora navesti najveća količina i/ili najveća vrijednost isporuka prema okvirnom ugovoru na koji se nabava odnosi, u slučaju čijeg prekoračivanja okvirni ugovor u pitanju iscrpljuje svoje učinke?

Ako je odgovor na to pitanje potvrđan, Sudu se postavlja i pitanje treba li navedene odredbe tumačiti na način da se spomenuta gornja granica mora odrediti u pogledu okvirnog ugovora (a) kao cjeline i/ili (b) u pogledu izvornog javnog naručitelja koji je izrazio svoju namjeru sklapanja sporazuma na temelju poziva na dostavu ponuda (u predmetnom slučaju: Region Nordjylland) i/ili (c) u pogledu izvornog javnog naručitelja koji je samo naveo da sudjeluje u jednoj opciji (u predmetnom slučaju: Region Syddanmark).

Ako je odgovor na prvo i/ili drugo pitanje potvrđan, Sudu se dalje postavlja sljedeće pitanje, u mjeri u kojoj je relevantno za sadržaj tih odgovora:

3. Treba li članak 2.d stavak 1. točku (a) [Direktive 92/13], tumačen u vezi s člancima 33. i 49. [Direktive 2014/24], u vezi s točkom 7. i točkom 10. podtočkom (a) dijela C Priloga V. Direktivi 2014/24, tumačiti na način da uvjet da je „javni naručitelj sklopio ugovor bez prethodne objave poziva na nadmetanje u *Službenom listu Europske unije*” obuhvaća slučaj poput predmetnog u kojem javni naručitelj jest objavio poziv na nadmetanje u *Službenom listu Europske unije* u pogledu predviđenog okvirnog ugovora, ali
 - (a) u kojem poziv na nadmetanje ne zadovoljava obvezu navođenja procijenjene količine i/ili procijenjene vrijednosti isporuka prema okvirnom ugovoru na

koji se nabava odnosi jer su odnosne procjene izložene u dokumentaciji za nadmetanje, te

- (b) u kojem je javni naručitelj povrijedio obvezu da u pozivu na nadmetanje ili u dokumentaciji za nadmetanje odredi najveću količinu i/ili najveću vrijednost isporuka prema okvirnom ugovoru na koji se nabava odnosi?

Istaknute odredbe prava Unije

Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima [javnoj nabavi radova], ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama [javnoj nabavi usluga] (SL 2004., L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.) (u daljnjem tekstu: Direktiva o javnoj nabavi iz 2004.)

Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL 2014., L 94, str. 65. i ispravci SL 2015., L 275, str. 68. i SL 2016., L 311, str. 26.) (u daljnjem tekstu: Direktiva o javnoj nabavi); uvodne izjave 59. do 61.; članak 2. stavak 1. točka 5., članak 4. stavak 5., članak 18. stavak 1., članak 33. stavci 1. i 3. i članak 49.; točke 2., 5., 7. i 8. i točka 10. podtočka (a) dijela C Priloga V.

Direktiva Vijeća 92/13/EEZ od 25. veljače 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o primjeni pravila Zajednice u postupcima nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetsom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru (SL 1992., L 76, str. 14.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 10., str. 72.) (u daljnjem tekstu: Opća direktiva o pravnim lijekovima), kako je izmijenjena; članak 2.d stavak 1.

Sudska praksa Suda Europske unije: presuda od 19. prosinca 2018., C-216/17, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust i Coopservice (EU:C:2018:1034); točke 57. do 69. i izreka

Istaknute odredbe nacionalnog prava

Poziv na nadmetanje br. 2019/S086-205406 od 30. travnja 2019. u vezi s četverogodišnjim okvirnim sporazumom za Region Nordjylland s jednim gospodarskim subjektom radi kupnje sonde s pripadajućim priborom za pacijente koji primaju kućnu skrb i ustanove (u daljnjem tekstu: poziv na nadmetanje)

Zakon o javnoj nabavi (Zakon br. 1564 od 15. prosinca 2015., kako je kasnije izmijenjen), kojim je Direktiva o javnoj nabavi prenesena u dansko pravo; članci 2. i 56. i članak 128. stavak 2.

Zakon o odboru za prigovore u vezi s postupcima javne nabave (Zakon br. 492 od 12. svibnja 2010.); članak 17. stavak 1. točka 1., kojim je u dansko pravo prenesena, među ostalim, Opća direktiva o pravnim lijekovima

Kada je riječ o sadržaju gore navedenog danskog zakonodavstva, Klagenævnet for Udbud naveo je da se, prema njegovu mišljenju, te odredbe moraju tumačiti u skladu s odgovarajućim odredbama Direktive o javnoj nabavi i Opće direktive o pravnim lijekovima koje bi trebale provoditi.

Kratak prikaz činjeničnog stanja i glavnog postupka pred Klagenævnet for Udbud

- 1 Prigovor se odnosi na postupak javne nabave u skladu s Direktivom o javnoj nabavi iz 2014. koji su regije otvorile pozivom na nadmetanje u vezi s četverogodišnjim okvirnim ugovorom za Region Nordjylland s jednim gospodarskim subjektom radi kupnje sonde s pripadajućim priborom za pacijente koji primaju kućnu skrb i ustanove. Što se tiče Region Syddanmark, navedeno je da je ta regija sudjelovala samo „po opciji”.
- 2 U točki II.1.4. poziva na nadmetanje, naslovljenoj „Kratak opis”, bilo je navedeno da nije bilo moguće „podnijeti ponudu za dijelove ugovora” te da se ponuda morala dati za sve „elemente ugovora”. Osim toga, istaknuta je jedna glavna CPV oznaka i dvije dodatne (vidjeti točke II.1.2. i II.2.2. poziva na nadmetanje). Točka II.1.5. poziva na nadmetanje, naslovljena „Procijenjena ukupna vrijednost”, nije bila ispunjena. To je bio slučaj i s točkom II.2.6., naslovljenom „Procijenjena vrijednost”, te poziv na nadmetanje nigdje drugdje nije sadržavao informacije o procijenjenoj vrijednosti nabave, procijenjenoj vrijednosti okvirnog ugovora u pogledu Region Nordjylland, kao ni o opciji u okvirnom ugovoru za Region Syddanmark. Nadalje, poziv na nadmetanje nije sadržavao nikakve informacije o najvećoj vrijednosti okvirnog ugovora, bilo pojedinačno ili kumulativno, kao ni informacije o procijenjenoj ili najvećoj količini robe koja će se vjerojatno kupiti na temelju okvirnog ugovora. U točki I.3., naslovljenoj „Komunikacija”, među ostalim je bilo navedeno da je dokumentacija o nabavi „dostupna [...] besplatno, i može joj se u potpunosti pristupiti izravno i neograničeno” na danoj internetskoj adresi.
- 3 Prilog (Prilog 2. ugovoru – specifikacije) toj dokumentaciji o nabavi, koji je bio napisan na danskom, sadržavao je detaljan opis robe koja je bila predmet nabave. Nadalje, na početku specifikacija bilo je navedeno da su očekivane potrebne količine izložene u prilogu (Prilog 3. ugovoru – popis robe). U tom je pogledu bilo navedeno da „*navedene procjene i očekivane potrebne količine samo odražavaju očekivanja javnih naručitelja u pogledu potrebe za uslugama obuhvaćenima ugovorom na koji se nabava odnosi. Javni naručitelji se ne obvezuju kupiti konkretnu količinu usluga ili robe na temelju okvirnog sporazuma. Drugim riječima, stvarna potreba mogla bi se pokazati većom ili nižom od navedenih procjena.*”

- 4 Prilog 3. (popis robe) sastojao se od izračunske tablice s 51 redom različite robe. Svaki red sadržavao je opis robe i očekivanu godišnju potrebu za Region Nordjylland odnosno Region Syddanmark te ukupnu godišnju potrebu za obje regije. Pojedini su ponuditelji morali popuniti stupce ponudom cijene po osnovnoj jedinici, pri čemu bi se godišnja očekivana potreba po osnovnoj jedinici (izražena u danskim krunama) potom izračunala i navela u sljedećem stupcu. Na temelju toga bi se izračunala i godišnja očekivana potreba u danskim krunama te bi se njezin iznos naveo na dnu izračunske tablice.
- 5 Dokumentacija o nabavi sadržavala je i nacrt ugovora u kojem je bilo navedeno, među ostalim, da okvirni sporazum nije nametao kupcima konkretnu, konačnu obvezu kupnje određenih količina u određeno vrijeme, nego im je davao pravo da povremeno, ovisno o potrebi, kupe robu te da je to značilo da je potrebne količine navedene u dokumentaciji o nabavi (gore opisani prilozi 2. i 3. ugovoru) trebalo smatrati okvirnima, jer bi stvarno stanje moglo iziskivati promjene. U dokumentaciji je bilo navedeno i da se nije radilo o isključivom okvirnom sporazumu te da su kupci stoga, u skladu s pravilima o javnoj nabavi, mogli kupiti sličnu robu od drugih dobavljača, uključujući otvaranjem zasebnog postupka nabave takve robe.
- 6 Regije su u postupku nabave zaprimile tri valjane ponude, uključujući ponude društava Simonsen & Weel A/S i Nutricia A/S. Regije su 9. kolovoza 2019. objavile, pruživši pritom detaljno obrazloženje, da je ponuda društva Nutricia A/S određena, u skladu s predviđenim kriterijem za dodjelu ugovora (najbolji omjer cijene i kvalitete) i povezanim podkriterijima, kao najpovoljnija ponuda te je ugovor stoga dodijeljen društvu Nutricia A/S.
- 7 Dana 19. kolovoza 2019., društvo Simonsen & Weel A/S uložilo je prigovor pri Klagenævnet for Udbud, koji nema suspenzivan učinak. Region Nordjylland potom je sklopio okvirni sporazum s uspješnim ponuditeljem, društvom Nutricia A/S, koje je tijekom postupka povodom prigovora interveniralo u potporu regijama. Region Syddanmark još nije upotrijebio opciju predviđenu natječajem.
- 8 Budući da su regije povrijedile dansko pravo o javnoj nabavi time što u pozivu na nadmetanje nisu navele procijenjenu količinu ili procijenjenu vrijednost robe prema okvirnom sporazumu na koji se nabava odnosila, društvo Simonsen & Weel A/S zahtijeva da Klagenævnet for Udbud poništi odluku regija o dodjeli ugovora društvu Nutricia A/S te da sklopljene ugovore proglasi ništavima.

Glavni argumenti stranaka u glavnom postupku

Obveza navođenja procijenjene vrijednosti i/ili količine

- 9 **Društvo Simonsen & Weel A/S** osobito navodi da su regije povrijedile članak 56. i članak 128. stavak 2. udbudslov (Zakon o javnoj nabavi) (vidjeti članak 49. Direktive o javnoj nabavi) i načela jednakog postupanja i transparentnosti

utvrđena u članku 2. udbudslov (vidjeti članak 18. Direktive o javnoj nabavi) time što u pozivu na nadmetanje nisu navele procijenjenu količinu ili procijenjenu vrijednost isporuka prema okvirnom sporazumu na koji se nabava odnosila. Ono u tom pogledu osobito ističe da točka 7. dijela C Priloga V. Direktivi o javnoj nabavi propisuje da poziv na nadmetanje mora sadržavati opis „prirode i raspona radova, prirode i količine ili vrijednosti robe, prirode i raspona usluga”. Točka 10. podtočka (a) Priloga ne odstupa od te odredbe. U Prilogu VII. A Direktivi o javnoj nabavi iz 2004. spominje se i ukupna procijenjena vrijednost okvirnog sporazuma i vrijednost ugovora sklopljenih na temelju okvirnog sporazuma. Iako to nije slučaj u točki 10. podtočki (a) Direktive o javnoj nabavi iz 2014., ne radi se o izmjeni, nego samo o posljedici činjenice da obveza navođenja ukupne vrijednosti proizlazi iz točke 7. Upućivanje u točki II.1.4. poziva na nadmetanje na popis robe u dokumentaciji za nadmetanje (Prilog 3. ugovoru – popis robe) te stoga i na njemu sadržane procjene nije bilo dovoljno jer informacije koje se moraju navesti sukladno dijelu C Priloga V. moraju biti sadržane u samom pozivu na nadmetanje. Zaključak ne mijenja činjenica da se radi o okvirnom sporazumu, a ne o ugovoru o javnoj nabavi (vidjeti točku 62. presude Suda u predmetu C-216/17).

- 10 **Regije** osobito ističu, kao prvo, da ne postoji apsolutna obveza navođenja, u pozivu na nadmetanje, konkretnog opsega ili vrijednosti okvirnog sporazuma. Tekst članka 33. Direktive o javnoj nabavi („prema potrebi”) stoga treba tumačiti na način da se predviđena količina mora navesti samo ako je relevantna i/ili ako je to moguće. Nadalje, u dijelu C Priloga V. Direktivi o javnoj nabavi iz 2014. ne spominje se ukupna procijenjena vrijednost usluga za cijelo vrijeme trajanja okvirnog sporazuma (vidjeti točku 10. podtočku (a)), za što se mora pretpostaviti da je posljedica želje za povećanjem fleksibilnosti i uzimanja u obzir činjenice da se, primjerice, količina, vrijednost i značajke isporuka ne mogu precizno odrediti u okvirnim sporazumima. Sonde s pripadajućim priborom nisu nikada bile predmet postupka javne nabave te se tržišno natjecanje moglo narušiti da su regije u pozivu na nadmetanje navele zavaravajuću ili netočnu procijenjenu vrijednost. Opseg okvirnog sporazuma (količina, vrijednost i značajke) ovisi o potrebama. Najveća vrijednost ili opseg stoga se ne može odrediti precizno nego, prema potrebi, veoma okvirno u odnosu na očekivanu vrijednost.

Regije ističu, kao drugo, da je u dokumentaciji za nadmetanje (Prilog 3. ugovoru – popis robe) za svaku od dviju regija određena očekivana potreba za očekivanom kupnjom na temelju sporazuma te da je obveza iz točke 10. podtočke (a) dijela C Priloga V. Direktivi o javnoj nabavi iz 2014. stoga bila zadovoljena. Prema tekstu točke 7. dijela C Priloga V., javni naručitelj, kada kupuje robu, načelno može birati hoće li u pozivu na nadmetanje pružiti opis naravi i količine robe ili pak opis njezine naravi i vrijednosti, jer ne postoji kumulativna obveza. Točka 7. dijela C Priloga V. Direktivi odnosi se na ugovore o javnoj nabavi općenito te ne vodi računa o konkretnim obilježjima okvirnih sporazuma, uključujući njihovu konkretnu narav, ciljeve i kontekst. Nasuprot tomu, točka 10. podtočka (a) dijela C Priloga V. opisuje, kao *lex specialis*, konkretne informacije o okvirnim sporazumima koje pozivi na nadmetanje moraju sadržavati te ona stoga mora biti nadređena točki 7. Tomu u prilog ide propisani standardni obrazac poziva na

nadmetanje u kojem rubrike „Procijenjena ukupna vrijednost” u točki II.1.5. i „Procijenjena vrijednost” u točki II.2.6. stoga nisu obvezne te pod kojima se može navesti samo okvirna ekonomska vrijednost, a ne „opseg” ili „količina” u drugim mjernim jedinicama.

Obveza određivanja najveće količine i/ili vrijednosti

- 11 **Društvo Simonsen & Weel** osobito ističe da je Sud, u presudi u predmetu C-216/17, utvrdio da javni naručitelj koji poziva na dostavu ponuda za okvirni ugovor mora odrediti najveću vrijednost ili najveću količinu robe koja može biti predmet kasnijih ugovora te da ta obveza u tom predmetu nije bila zadovoljena. Procjene u pogledu pojedinačnih sondi s pripadajućim priborom navedene u dokumentaciji o nabavi nisu zadovoljavale tu obvezu jer su izričito bile neobvezujuće. Zaključci Suda su općeniti (vidjeti, među ostalim, točku 61. presude u predmetu C-216/17) te stoga relevantni i za predmet pred Klagenævnet for Udbud, neovisno o činjenici da se odluka u njemu treba donijeti na temelju važeće Direktive o javnoj nabavi te da činjenična stanja dvaju predmeta nisu usporediva. Budući da nisu odredile najveću količinu isporuka koje se mogu nabaviti na temelju okvirnog sporazuma ili ukupnu najveću vrijednost okvirnog sporazuma, regije mogu na temelju okvirnog sporazuma tijekom čitavog njegova trajanja neograničeno nabavljati potrebne isporuke.
- 12 **Regije** osobito navode da se presuda u predmetu C-216/17 odnosila na tumačenje članka 1. stavka 5. i članka 32. stavka 2. Direktive o javnoj nabavi iz 2004. te da se njegov ishod treba promatrati u svjetlu zahtjeva stranaka i konkretnih okolnosti tog predmeta. Doseg te presude je stoga ograničen na situacije u kojima javni naručitelj djeluje u ime drugih naručitelja koji nisu izravno stranke okvirnog sporazuma u pitanju, a u predmetnom se slučaju ne radi o takvoj situaciji. Nadalje, doseg te presude treba smatrati ograničenim na tekst Direktive o javnoj nabavi iz 2004., u čijem je članku 9. stavku 9., koji se odnosio na izračunavanje vrijednosti okvirnog sporazuma, bio upotrijebljen sljedeći izraz: „maksimalna procijenjena vrijednost bez PDV-a svih ugovora predviđenih tijekom ukupnog trajanja okvirnog sporazuma”, dok se u članku 5. stavku 5. Direktive o javnoj nabavi iz 2014. koristi izraz: „najveća procijenjena vrijednost bez PDV-a svih ugovora predviđenih tijekom ukupnog trajanja okvirnog sporazuma”. U skladu s tom presudom, dovoljno je da se ukupna količina usluga navede u samom okvirnom sporazumu ili u drugom javnom dokumentu, poput dokumentacije za nadmetanje, jer se time osigurava potpuno poštovanje načela transparentnosti i jednakog postupanja (točka 68. presude). Bitno je to je li poziv na nadmetanje za okvirni ugovor objavljen i u ime drugih javnih naručitelja (u tom pogledu, vidjeti presudu i uvodne izjave 59. do 62. Direktive o javnoj nabavi). Obvezu navođenja najveće količine (ili najveće vrijednosti) opisanu u točki 61. presude u predmetu C-216/17 nije moguće primijeniti na slučajeve koji nisu usporedivi. Regije su pozvale na dostavu ponuda za neisključivi i neuzajamno obvezujući okvirni sporazum te u vrijeme objave poziva na nadmetanje nisu znale razmjer potrebe za kupnjom robe u pitanju niti visinu cijene za „pojedinačne ugovore”. Regije stoga nisu mogle odrediti procijenjenu vrijednost okvirnog sporazuma koja bi bila dovoljno

pouzdana da se točka II.1.5. ili II.2.6. poziva na nadmetanje valjano ispuni. Informacije u pogledu fiksnih količina usluga koje su regije dale u dokumentaciji o nabavi stoga su u skladu sa smjernicama iz točaka 31., 61. i 64. presude. Činjenica da su regije naznačile predviđene količine ne znači da će bez ograničenja vršiti nabavu na temelju okvirnog sporazuma tijekom njegova trajanja, jer količine koje su navele u dokumentaciji za nadmetanje (Prilog 3. ugovoru – popis robe), zajedno s podacima kojima je uspješni ponuditelj ispunio tu dokumentaciju i cijenom koju je u njoj ponudio, pružaju procijenjenu vrijednost tijekom trajanja ugovora te stoga i vrijednost izvornog ugovora, što je prirodno ograničenje naknadnih izmjena u skladu s člankom 72. Direktive o javnoj nabavi.

Nedjelotvorna sankcija

- 13 **Društvo Simonsen & Weel** navodi da činjenica da regije u pozivu na nadmetanje nisu naznačile vrijednost, količinu ili opseg okvirnog sporazuma te da ni u pozivu na nadmetanje niti u drugoj dokumentaciji o nabavi nisu navele najveće količine ili najveću vrijednost znači da okvirni sporazum koji je sklopio Region Nordjylland ne odgovara objavljenom pozivu na nadmetanje te da propisane obveze stoga nisu zadovoljene. Okvirni sporazum stoga treba proglasiti ništavim.
- 14 **Regije** među ostalim navode da njihovo sklapanje ugovora s društvom Nutricia A/S nije situacija koja može rezultirati „ništavosti”, jer činjenicu da nisu ispunile neobvezujuće rubrike „Procijenjena ukupna vrijednost” u točki II.1.5. i „Procijenjena vrijednost” u točki II.1.6. poziva na nadmetanje nije moguće izjednačiti sa situacijom u kojoj je ugovor sklopljen bez prethodne objave poziva na nadmetanje. Osim toga, regije su u pozivu na nadmetanje uputile na popis robe, u kojem su bile navedene očekivane godišnje potrebe regija. Propisane obveze su stoga zadovoljene.

Kratak prikaz razloga za podnošenje zahtjeva za prethodnu odluku

- 15 Klagenævnet for Udbud navodi da gore navedene odredbe danskog zakonodavstva treba, prema njegovu mišljenju, tumačiti u skladu s odgovarajućim odredbama Direktive o javnoj nabavi i Opće direktive o pravnim lijekovima koje bi trebale provoditi. Prigovor koji Klagenævnet for Udbud razmatra očito je inspiriran presudom Suda u predmetu C-216/17. Međutim, ta se presuda odnosila na veoma specifičnu situaciju te na odredbe Direktive o javnoj nabavi iz 2004. Stoga se može utvrditi da je za odgovor Suda moguće sa sigurnošću tvrditi samo to da je primjenjiv na iznimne okolnosti navedene u tom odgovoru. Međutim, čini se da nekoliko točaka te presude odražava opće tumačenje pravila koja su u to vrijeme bila na snazi. Čine se da su ta pravila uglavnom bez promjena prenesena u Direktivu o javnoj nabavi iz 2014. Međutim, u vezi s tim valja reći da čak i malene izmjene mogu izazvati određene dvojbe u pogledu toga je li tumačenja iz navedene presude Suda moguće primijeniti na pravila koja su trenutno na snazi.
- 16 Klagenævnet for Udbud također dvoji oko toga primjenjuje li se, te u kojoj mjeri, presuda u predmetu C-216/17, kako proizlazi iz njezinih točaka 57. do 69.

presude, na situaciju poput predmetne, u kojoj su oba javna naručitelja izvorne stranke okvirnog sporazuma, a jedna od njih sudjeluje samo u jednoj opciji. Dvojbe Klagenævnet for Udbud osobito se odnose na doseg navoda u točki 60. navedene presude, to jest navoda da se mora odrediti krajnja granica te da sporazum u pitanju iscrpljuje svoje učinke (točka 61.) kada se ta granica dosegne. To među ostalim izaziva dvojbe u pogledu toga podrazumijeva li ta granica i najveću količinu i najveću vrijednost robe koja se može kupiti na temelju okvirnog sporazuma te mora li se takva granica, prema potrebi, odrediti „na samom početku” te stoga još u pozivu na nadmetanje (i je li stoga identična procijenjenoj vrijednosti) i/ili u dokumentaciji o nabavi (u tom pogledu, vidjeti točku 66. presude, a u točkama 68. i 69. se čini da je pretpostavka bila da je dovoljno da se maksimum prvo odredi u samom okvirnom sporazumu te stoga na kraju postupka nabave (vidjeti drugo pitanje)).

- 17 U analizi upućenih pitanja mogu se pojaviti i dvojbe u pogledu toga je li povreda obveza u pogledu sadržaja poziva na nadmetanje, kako moraju biti naknadno utvrđene, obuhvaćena područjem primjene članka 2.d Opće direktive o pravnim lijekovima s obzirom na to da se sklapanje sporazuma na temelju tog poziva mora izjednačiti sa situacijom u kojoj nikakav poziv na nadmetanje u pogledu kupnje nije objavljen te stoga u tom slučaju sporazum valja smatrati ništavim (vidjeti treće pitanje).
- 18 U svjetlu navedenog te uzimajući u obzir očitovanja stranaka, Klagenævnet for Udbud smatra da pitanja otvaraju takve dvojbe da je potrebno prekinuti postupak i Sudu Europske unije uputiti prethodna pitanja.